

İKİ ALAN

Macide Göç ve Özlem Özyurt'un aziz hatıralarına

Buradayım yangının tam ortasında
kor ateşler göl olacak biliyorum
ve ben zencilerin ağladığı yerden geliyorum
yüreğimde şafaklı yarınlar
sonsuz bir aşk var

uzakta bir yaralı ceylan düşmüş
yamacına varoşların
kovulmuşları atılmışları coplanmışları
unutmamalısın
amerikayı ve 'evrensel intifadayı'
ırmakların namını
rüzgarların nişanını
imanımın celadetini

ey çağ tanığı
yollar kanıyor
kelimeler kanıyor
amansız takiplerin gölgesinde
şehrin bekçileri tutuyor yerli halkın alanlarını
herkes tanındı
ben kimliğimle kalakaldım arka sokaklarda
aynalar kırıldı kaldı ortada kartal çığlığı
bayım üşüyoruz kimse aldırıyor
biri dilini sarkıtmış bana
inadına porselen dişler topluyorum bana yasak alanda

biz gerçeğiyiz bu ülkenin sizler yalanı
yıllardır attığınız taşlarla doldurduk küpleri
sinemize çektik hep zarif ihanetleri
kara bir şubat rüzgarı kapladı kentleri
halk yorgun ateşlerde ümitsiz tedirgin
tedirgin kaldık hayatta
yaşadığımız gece köpek sesleri geliyor karanlıklardan
cahiliye hıştırları
vahşi görünümlü gövdeler
bana yasak alanlarda
günleri ağartan bir renk olmadı
ama dallar kırılrsa da bir gün rüzgâr eğilir
değil mi ki yüreğimde şafaklı yarınlar
sonsuz bir aşk var
ve nar çiçeği hincim

orada iki alan
birinde zenci halklar

birinde eşkıyalar
biri gettolarda varoşlarda yaşar
biri şehrin zengin damarlarında
birinde tukaka kara çocuklar
birinde çağdaş beyazlar
kimliğe göre parçalanmış alanlar
acı ve derin bir akıntıyla ikiye bölünmüş hayat

yasaklarla donatılmış coğrafyada
ağır sevdamla
zencilerin ağladığı yerden geliyorum
narin bir kelebek gibi titreyen
küçücük kızların dövüldüğü yerden
soğuk yağmur altında
geliyoruz tarihin göz yaşı akıttığı yerden
ey ülkem senin kızların bir gün dönecek sürgünden...

BÜNYAMİN DOĞRUER